

عنوان مقاله:

برشماری شیوه های انتقال تصویری مفاهیم در شاهنامه فردوسی (بر مبنای حضور هند و هندیان)

محل انتشار:

شاهنامه و زبان فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

نیلوفر سادات عبداللهی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران - مدرس دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آنچه در تحلیل و بررسی سبک شناسی و بلاغت شاهنامه نظر مخاطبان را به خود جلب می کند، جلوه هایی است که ابیات این اثر را درخشان می سازد. اهم این جلوه ها شیوه های برقراری ارتباط میان مفاهیم و تصاویر است. فردوسی این ارتباط را همواره با حفظ تعادل میان تصویر و مفهوم برقرار می کند. به گونه ای که متن داستان ها تزامنی تصویر ندارند و مخاطب با ابیاتی مواجه است که بیشتر بر پایه مساوات یا ایجاز هستند. در برخی موارد هم که شاعر از اطناب بهره می برد، این اطناب ممل نبوده و جلوه ای شاعرانه و جذاب برای مخاطب دارد. بررسی این موضوع در کل شاهنامه به ویژه بخش پهلوانی با نمونه های فراوانی امکان پذیر است. ولی برای دقت بیشتر و جمع بندی نتایج در قالب مقاله، موضوع حضور هند و هندیان را برگزیدیم که در بخش های پهلوانی و تاریخی (یعنی در گستره وسیع تری) قابلیت بررسی داشته باشد. شیوه پژوهش در این مقاله به گونه ای است که با استفاده از اصول آن می توان مسئله انتقال تصویری مفاهیم را در موضوعات و بخش های دیگر شاهنامه هم بررسی و تحلیل کرد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، فردوسی، بلاغت تصویر، انتقال مفهوم، هند.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505686>

